

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoSr/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116893934
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Križanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6116893934.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Križanovej a členiek senátu JUDr. Daniely Maštalírovej a JUDr. Miroslavy Púchovskej, v právnej veci žalobkyne Bc. XX.XX.XXXX, Y.,XXXX,.1966, bytom A. XX, XXX XX A., právne zastúpenej JUDr. Petrom Krafčíkom, advokátom, so sídlom Štefánikova 4, 071 01 Michalovce, proti žalovanému RWA SLOVAKIA, spol. s r.o., so sídlom Pri trati 15, 820 14 Bratislava, IČO: 35 744 723, právne zastúpenému Právny dom - advokáti, s.r.o., so sídlom Dlhá 2, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 36 857 793, o zrušení rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 15Csr/1/2017-168 zo dňa 17. júla 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 15Csr/1/2017-168 zo dňa 17. júla 2019 **z r u š u j e** a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 15Csr/1/2017-168 zo dňa 17. júla 2019 zrušil rozhodcovský rozsudok Obchodného súdu, stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou asociáciou rozhodcovských súdov č.k. SARS 75/2015 zo dňa 16.03.2016 v časti týkajúcej sa Bc. J. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XX, A. a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o ich výške.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 06.05.2016 proti žalovanému domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Obchodného súdu, stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou asociáciou rozhodcovských súdov č.k. SARS 75/2015 zo dňa 16.03.2016 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“) podľa § 41 ods. 1 písm. a) bod 3 a 4 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“) z dôvodu, že v konaní pred rozhodcovským súdom v rámci prvého procesného úkonu namietala neexistenciu platnej rozhodcovskej doložka, a teda nedostatok právomoci. Zistil, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná v zákonom stanovenej lehote v zmysle § 41 zákona o rozhodcovskom konaní.

3. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie tiež vyplýva, že žalobkyňa už v konaní pred rozhodcovským súdom namietala nedostatok právomoci rozhodcovského súdu voči nej z dôvodu neexistencie platnej rozhodcovskej doložky, nakoľko parafa nad menom na vyjadrení k záväzku č. EXRE 4757/2015 (ďalej len „vyjadrenie k záväzku“) nepatrí jej a nikdy toto vyhlásenie nepodpísala.

4. Súd prvej inštancie nevykonal vo veci žalovaným navrhovaný dôkaz, a to výsluch svedka a na jeho popretie skutkových tvrdení týkajúcich sa podpisu žalobkyne aplikujúc § 153 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), výsluch ktorého sa žalovaný domáhal v podaní odoslanom súdu dňa 16.08.2017, nakoľko išlo o prostriedky procesného útoku, ktoré neboli v konaní predložené včas s tým, že ak by na ne prihliadal, vyžiadalo by si to nariadenie ďalšieho pojednávania a vykonanie ďalších úkonov súdu. V tejto súvislosti súd prvej inštancie konštatoval, že

prerušíl pojednávanie a po zistení, že asistentka senátu uvedené vyjadrenie žalovaného v elektronickom spise nenašla prejednal vec a skutkové tvrdenia žalobkyne, že vyhlásenie nepodpísala, považoval za nesporné, pretože neboli účinne popreté žalovaným.

5. Zo skutkových tvrdení žalobkyne, nepopretých skutočností zo strany žalovaného a vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi mal súd prvej inštancie preukázané, že žalobkyňa vyjadrenie k záväzku a vyhlásenie v zmysle § 303 Obchodného zákonníka vrátane dohody o voľbe rozhodcovského súdu nepodpísala. Žalobkyňa predložila v konaní listiny, na ktorých sa nachádza jej podpis v danom období, pričom dokazovanie znalcom, a to vyžiadaním odborného vyjadrenia navrhovala k posúdeniu totožnosti pisateľov podpisov v prípade, ak by túto skutočnosť považoval súd za potrebné určiť odborne. Vzhľadom na pasivitu žalovaného, ktorý sa k žalobe v lehote určenej súdom nevyjadril a skutkové tvrdenia žalovanej nepoprel, pričom bol poučený, že na neskôr predložené a označené dôkazy súd nemusí prihliadať, považoval súd prvej inštancie skutkové tvrdenie žalobkyne, že podpis na vyjadrení k záväzku nie je jej podpisom, za nesporné, a preto vo veci nenariadil znalecké dokazovanie. Pokiaľ ide o originál listiny požadovaný žalobkyňou, tento by bol potrebný len na účely znaleckého dokazovania. Z uvedených dôvodov dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobkyňa rozhodcovskú zmluvu neuzatvorila, rozhodcovský rozsudok tak prekročil dosah rozhodcovskej doložky, keď rozhodol rozhodcovským rozsudkom aj vo vzťahu k žalovanej Bc. Y.i Y.. Súd prvej inštancie preto zrušil rozhodcovský rozsudok podľa § 40 ods. 1 písm. a) bod. 3 zákona o rozhodcovskom konaní v časti týkajúcej sa žalovanej 2/. Táto časť rozhodcovského rozsudku môže byť oddelená od časti rozsudku týkajúcej sa žalovaného 1/ obchodnej spoločnosti ErBalla s. r. o., IČO: 44 937 253.

6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu. V spore bola úspešná žalobkyňa, preto jej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasil s postupom súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o zrušení rozhodcovského rozsudku z dôvodu, že zo strany súdu prvej inštancie došlo k nesprávnemu procesnému postupu, keď uplatnil sudcovskú koncentráciu, pretože žalovaný sa nevyjadril k žalobe žalobcu zo dňa 02.05.2016, hoci bol na podanie vyjadrenia vyzvaný písomnou výzvou súdu. Uvedená skutočnosť nie je pravdivá, pretože sa k žalobe vyjadril písomným vyjadrením, ktoré bolo súdu prvej inštancie odoslané dňa 16.08.2017, na ktorú skutočnosť súd prvej inštancie na pojednávaní upozornil. Uviedol, že výzva súdu prvej inštancie na vyjadrenie sa k žalobe žalobcu mu bola doručená dňa 02.05.2016. Vzhľadom na to, že mu bola zo strany súdu doručená nesprávne nafotená žaloba, po opätovnom doručení správneho vyhotovenia žaloby zaujal písomné stanovisko vo forme písomného vyjadrenia žalovaného označené ako „Vyjadrenie žalovaného k žalobe zo dňa 02.05.2016 o zrušení rozhodcovského rozsudku zo dňa 16.03.2016, č.k. SARS 75/2015“. Uvedené vyjadrenie zaslal súdu prvej inštancie dňa 16.08.2017 cez všeobecnú agendu portálu www.slovensko.sk <<http://www.slovensko.sk>>, nakoľko v tom čase platila zákonná povinnosť advokátov podávať písomné podania súdu výlučne elektronickou formou. Na pojednávaní konanom dňa 17.07.2019 keďže nemal k dispozícii doručenkú, ani iný doklad, požiadal súd prvej inštancie o preverenie odoslania podania, a to tak, že toto preverí právny zástupca žalovaného vo svojej dátovej elektronickej schránke. Aj napriek uvedenému došlo na pojednávaní zo strany súdu k vyhláseniu rozsudku v neprospech žalovaného. Po preverení dátovej schránky právneho zástupcu žalovaného o odoslaní podania zistil, že vyjadrenie žalovaného k žalobe bolo súdu prvej inštancie odoslané dňa 16.08.2017. Dňa 16.08.2017 žalovaný obdržal z Úradu vlády Slovenskej republiky informáciu o prijatí správy na ÚPVS, čo preukazuje, že vyjadrenie žalovaného bolo z jeho elektronickej schránky odoslané. Dňa 30.01.2018 žalovaný dostal od Okresného súdu Banská Bystrica doručenkú potvrdzujúcu doručenie tohto vyjadrenia Okresnému súdu Banská Bystrica. Z uvedeného teda vyplýva, že dňa 16.08.2017 skutočne vyjadrenie súdu odoslal, ale zrejme z technických dôvodov, za ktoré žalovaný nezodpovedá, bolo súdu prvej inštancie doručené až dňa 30.01.2018. Vyjadrenie žalovaného tak bolo z jeho dátovej schránky odoslané a súdu prvej inštancie aj doručené, o čom predložil príslušné dôkazy, najmä doručenkú. Skutočnosť, že vyjadrenie žalovaného nebolo zaslané v lehote uvedenej súdom prvej inštancie nepovažoval za dôvod pre zamietnutie žaloby, nakoľko sa objektívne nemohol k žalobe

vyjadriť v súdom stanovenej lehote, keďže žalobu nemal kompletnú. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie v predmetnej veci nesprávne aplikoval sudcovskú koncentráciu konania, nakoľko táto bola zo strany súdu prvej inštancie uplatnená spätne aj na skutkové tvrdenia žalovaného, ktorými okrem iného poprel skutkové tvrdenia žalobcu. Súd prvej inštancie strany sporu upozornil na to, že môže sudcovskú koncentráciu konania aplikovať až na konci pojednávania po tom, ako predniesli svoje skutkové tvrdenia a návrhy, pričom poukázal na znenie prvej vety § 153 ods. 1 CSP. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 41Cob/60/2018. Ďalej uviedol, že súdu prvej inštancie bolo v konaní známe z rozhodcovského rozsudku, že žalovaný tvrdenia žalobcu o údajnom nepodpísaní vyjadrenia k záväzku poprel. Nakoniec namietal postup súdu prvej inštancie, ktorým mal súd za preukázané skutkové tvrdenia žalobkyne o tom, že nepodpísala vyjadrenie k záväzku, na preukázanie čoho predložila iné listiny so svojim podpisom, ktorých podpisy neboli zhodné s podpisom na tomto vyjadrení. Poukázal na to, že len samotné popretie podpisu a jeho porovnanie s inými podpismi, ktoré sa nezhodujú so spornými podpismi, nemôže súdu stačiť na to, aby rozhodol, že podpis skutočne nepatrí žalobcovi. Spornosť podpisov je nevyhnutné vyriešiť znaleckým dokazovaním. V predmetnom konaní však takéto dokazovanie žalobkyňa nenavrhla, resp. ho navrhla až na pojednávaní. Nenavrhla ho ani v rozhodcovskom konaní, a preto mal za logické, že rozhodcovský súd námietku tejto účastníčky nepovažoval za podstatnú a vydal rozhodcovský rozsudok, ktorého zrušenia sa žalobkyňa domáha v tomto konaní. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov konania.

8. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa. Vo vyjadrení uviedla, že súd prvej inštancie na základe jej dostupných informácií o absencii procesnej obrany žalovaného vo forme vyjadrenia žalovaného k žalobe svoje zákonné právo skoncentrovať konanie využil v súlade so zákonom. Žalovaný existenciu, ako aj doručenie vyjadrenia žalovaného k žalobe, ktoré malo byť expedované dňa 16.08.2017 na pojednávaní konanom dňa 17.07.2019 nepreukázal žiadnym listinným dôkazom. Žalovaný sa mohol vyjadriť k žalobe v zmysle § 181 ods. 1 CSP na pojednávaní. Súd prvej inštancie bol oprávnený uplatniť sudcovskú koncentráciu konania na vyjadrenie žalovanej strany k žalobe, ktoré táto strana predniesla na pojednávaní konanom dňa 17.07.2019. Postup súdu prvej inštancie, ktorým uplatnil sudcovskú koncentráciu konania aj na skutkové tvrdenia žalovaného považovala v celom rozsahu v súlade so zákonom, a to najmä v súlade so základnými princípmi civilného sporového konania, najmä s čl. 17. Poukázala na to, že aktuálna právna úprava Civilného sporového poriadku nepozná pravidlo tzv. upozornenia sporových strán konajúcim súdom na to, kedy uplatní sudcovskú koncentráciu konania. Keďže pre pojednávanie v civilnom sporovom procese je charakteristické, že jeho priebeh je v značnej miere ovplyvnený princípmi koncentrácie konania, a to či už sudcovskej alebo zákonnej, práve priestor pre aplikáciu sudcovskej koncentrácie videla žalobkyňa v stanovisku súdu prvej inštancie k skutkovým tvrdeniam a k navrhovaným dôkazom. Preto považovala postup súdu prvej inštancie za správny a zákonný. K námietke žalovaného, že na preukázanie ňou tvrdených skutočností bolo potrebné vykonanie znaleckého dokazovania týkajúceho sa osvedčenia pravosti podpisu na vyjadrení k záväzku uviedla, že bolo ponechané na zvážení súdu, či na podklade jej návrhu bude vykonané znalecké dokazovanie. Zároveň poukázala na to, že vyjadrenie k záväzku je súkromnoprávnou listinou, pričom v dôsledku ňou urobeného popretia pravosti súkromnej listiny sa dôkazné bremeno preukazovania pravosti presúva na stranu žalovaného. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a priznal jej voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

9. K vyjadreniu žalobkyne k odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalovaný. Vo vyjadrení vyjadril nesúhlas s tvrdeniami žalobkyne uvedenými vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného a uviedol totožné skutkové tvrdenia ako v odvolaní. Zdôraznil, že skutočnosť, že vyjadrenie k žalobe bolo súdu prvej inštancie doručené preukázal predloženými listinami spolu podaným odvolaním. Potvrdil, že na pojednávaní mal síce možnosť predniesť svoje tvrdenia, avšak na skutkové okolnosti, ktoré predniesol na pojednávaní súd prvej inštancie neprihliadal, nakoľko uplatnil sudcovskú koncentráciu spätne. Navyše uviedol, že okrem vyhlásení, ktoré boli obsiahnuté vo vyjadrení a ktoré predniesol na pojednávaní, navrhol aj ďalšie vykonanie dôkazov, a to výsluch svedkov. Opätovne poukázal na to, že zo strany súdu prvej inštancie došlo k nesprávnej aplikácii sudcovskej koncentrácie konania a že súd prvej inštancie nedostatočne posúdil pravosť podpisov na vyjadrení k záväzku. Navrhol, aby odvolací súd o odvolaní rozhodol tak, ako navrhol v podanom odvolaní.

10. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadřila žalobkyňa. Vo vyjadrení uviedla, že trvá na všetkých svojich tvrdeniach uvedenými v jej vyjadrení zo dňa 30.09.2019. K tvrdeniu žalovaného týkajúceho sa nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie pri uplatnení sudcovskej koncentrácie poukázala na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 530/2018 zo dňa 15.11.2018. Nakoľko v prípade odoslania a údajného doručenia vyjadrenia žalovaného k žalobe bolo vzhľadom na značný časový odstup možné predvídať problémy s doručovaním, žalovaný mohol použiť alternatívny spôsob doručenia podania konajúceho súdu a z hľadiska opatrnosti overiť si stav konania a tak predísť situácii, ktorá nastala až na pojednávaní. Preto bolo možné, aby súd prvej inštancie dospel k záveru, že podanie žalovaného nebolo uplatnené včas. Navyše uviedla, že včasnosť nie je možné priznať ani skutkovým tvrdeniam a návrhom na doplnenie dokazovania ako prostriedkom procesnej obrany predneseným zástupcom žalovaného na pojednávaní dňa 17.07.2019 z dôvodu, že tieto prostriedky procesnej obrany boli uplatnené ako reakcia na skutočnosť, ktorú žalovaný mohol predvídať. Opakovane uviedla, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je v súlade s platnou právnou úpravou a je vecne správne. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a priznal jej voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

11. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, prejednal odvolanie žalovaného v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať pojednávanie (ust. § 385 ods. 1 CSP) a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobkyňa sa žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 06.05.2016 proti žalovanému domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. a) bod 3. a 4. zákona o rozhodcovskom konaní. Súd prvej inštancie výzvou vo forme uznesenia č.k. 15Csr/1/2017-53 zo dňa 28.03.2017 vyzval žalovaného podľa § 167 ods. 2 CSP, aby sa písomne vyjadřil k pripojenej žalobe. Mailovým podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 05.05.2017 žalovaný žiadal o opätovné zaslanie kompletneho znenia žaloby. Súd prvej inštancie žalovanému spolu so sprievodným listom zo dňa 20.07.2017 doručil čitateľný rozhodcovský rozsudok, ktorý tvorí prílohu žaloby žalobkyne. Súd prvej inštancie na základe opakovanej telefonicko-žiadosti o zaslanie kompletnej žaloby opakovane zaslal žalovanému kópiu žaloby vrátane príloh ktoré mal k dispozícii, ktorú žalovaný prevzal dňa 28.07.2017. Súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 17.07.2019 predmetnú vec prejednal a rozhodol, pričom neprihliadol na obranu žalovaného, t.j. na tvrdenia žalovaného uvedené vo vyjadrení zo dňa 07.08.2017 a na tieto skutočnosti aplikoval § 153 ods. 1 a 2 CSP o sudcovskej koncentrácii. Žalovaný v uvedenom vyjadrení spochybňoval tvrdenie žalobkyne, že podpis na vyjadrení k záväzku nie je jej a tvrdil, že vyjadrenie k záväzku, ktorého súčasťou je aj rozhodcovská doložka, je platne uzavreté. Odvolací súd mal zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 28.07.2017 preukázané, že súd prvej inštancie pojednávanie prerušil za účelom zistenia, či sa na súde nachádza vyjadrenie žalovaného k žalobe v elektronickej forme. Nakoľko uvedené vyjadrenie žalovaného nebolo v elektronickej spise nájdené následne na pojednávaní konštatoval, že vyjadrenie žalovaného k žalobe zo dňa 16.08.2017 sa nenachádza v spise a zároveň súdu nebolo doručené ani elektronicke.

13. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

14. Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadřiť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

15. Podľa čl. 6 ods. 1, prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

16. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že žalovaný spolu s odvolaním predložil ako dôkaz „Vyjadrenie k žalobe zo dňa 02.05.2016 o zrušení rozhodcovského rozsudku zo dňa 16.03.2016, č.k. SARS

75/2015“ (ďalej len „vyjadrenie k žalobe“) zo dňa 07.08.2017 a dôkazy o doručení tohto vyjadrenia prostredníctvom portálu ÚPVS, a to „Informáciu o prijatí správy na ÚPVS“ z ktorej vyplýva, že portál ÚPVS prijal za účelom odoslania správy podanie žalovaného dňa 16.08.2017, „Doručenku“, z ktorej vyplýva, že vyjadrenie k žalobe bolo súdu prvej inštancie elektronicky doručené dňa 16.08.2017. Odvolací súd mal preukázané aj na základe dopytu správcu siete, že vyjadrenie k žalobe žalovaným bolo Okresnému súdu Banská Bystrica elektronicky doručené dňa 16.08.2017, pričom toto vyjadrenie žalovaného k žalobe nebolo založené v súdnom spise.

17. Odvolací súd uvádza, že právo strán sporu na doručenie žaloby a vyjadrení ostatných strán sporu je potrebné považovať za súčasť práva na spravodlivý proces. Nezohľadnenie doručeného vyjadrenia k žalobe žalovaným pri vykonanom dokazovaní vytvára stav nerovnosti strán sporu v konaní pred súdom, čo je v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní ako súčasti práva na spravodlivý proces. Tým, že v danom prípade súd prvej inštancie pri vykonanom dokazovaní nezohľadnil vyjadrenie žalovaného k žalobe, ktoré bolo súdu prvej inštancie doručené elektronicky prostredníctvom portálu ÚPVS dňa 16.08.2017, došlo k porušeniu práva žalovaného na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, v dôsledku čoho na strane žalovaného došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

18. Odvolací súd zároveň poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Obdo/49/2012 zo dňa 24.06.2013, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že princíp rovnosti zbraní vyžaduje, aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej situácie, než v ktorej je druhá procesná strana. Právo na kontradiktórne konanie znamená, že procesné strany musia dostať príležitosť nielen predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby ich návrh uspel, ale i zoznámiť sa so všetkými ďalšími dôkazmi a pripomienkami, ktoré boli predložené s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu a vyjadriť sa k nim (Komanický proti Slovenskej republike, rozsudok z 04.06.2002).

19. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie trpí takou procesnou vadou, ktorá zakladá dôvod na jeho zrušenie bez toho, aby sa zaoberal jeho vecnou správnosťou. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. Uznesenie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).